

ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 16 Δεκεμβρίου 1892. — Κατὰ πρῶτον ὁ διευθυντὴς τῆς σχολῆς κ. Ὀμόλλ ὑπέβαλε διαφόρους ἀνακοινώσεις Ἑλλήνων καὶ ξένων περὶ νεωστὶ ἀνακαλυφθέντων ἀρχαιολογικῶν εὐρημάτων, ἰδίως ἐπιγραφῶν, ἐξ Ἑλλάδος, Μικρᾶς Ἀσίας καὶ Ἰταλίας. Ἐπειτα λαβὼν τὸν λόγον ὁ διευθυντὴς τοῦ ἡμετέρου νομισματικοῦ μουσείου κ. Σβορώνος ὠμίλησε περὶ τῶν ἐν τοῖς ἀρχαίοις νομίμασι παρὰ τὸν κύριον τύπον ἀπαντώντων μικρῶν συμβόλων, ὧν ἐξῆρε τὴν σημασίαν διὰ τε τὴν νομισματικὴν καὶ τὴν ἀρχαιολογίαν ἐν γένει. Καταδείξας δὲ πρῶτον διὰ παραδειγμάτων τὸ σφαλερὸν τῆς κατὰ τὸ ὑπὸ Λουδ. Μύλλερ εἰσαχθὲν σύστημα ἐρμηνείας τῶν ἐν τοῖς νομίμασιν Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου συμβόλων, καθ' ἣν τὰ σύμβολα ταῦτα ἀνήκουσιν εἰς τὰς διαφόρους πόλεις, ἐν αἷς ἐκόπησαν τὰ νομίματα, καὶ τὴν ἐν τῇ χρονολογικῇ κατατάξει τῶν νομισμάτων ἐπερχομένην ἐκ τούτου σύγχυσιν, προσεπάθησε νὰ ἐρμηνεύσῃ κατ' ἄλλον τρόπον τὰ ἐν τοῖς Κρητικῶς νομίμασι σύμβολα, ἐκφράσας τὴν ἐλπίδα ὅτι καὶ τοῦ συνόλου τῶν ἀρχαίων νομισμάτων τὰ σύμβολα θὰ ἐξηγηθῶσι καθ' ὅμοιον τρόπον, ὅταν ποτὲ ἀποπερατωθῇ ἡ ὑπὸ τῆς ἐν Βερολίῳ Ἀκαδημίας ἐπιχειρηθεῖσα ἐκδοσις τῆς γενικῆς τῶν νομισμάτων συναγωγῆς (Corpus numorum). Κατὰ τὸ σύστημα τοῦ κ. Σβορώνου τὰ ἐπὶ τῶν Κρητικῶν νομισμάτων σύμβολα ἀνάγονται εἰς ὀκτὼ διαφόρους κατηγορίας, ὀλίγιστα δὲ μένουσιν ἀνεξήγητα. Ἀκολουθῶς ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Μιλὲ ὁμίλησας διὰ μακρῶν περὶ τῶν βυζαντινῶν μολυβδοβούλων καὶ περιάπτων καὶ τινων ἐξ αὐτῶν διευκρινουμένων ἱστορικῶν ζητημάτων. Τελευταίως προέκειτο νὰ λάβῃ τὸν λόγον ὁ κ. Ὀμόλλ, ἵνα ἀνακοινώσῃ ἀρχαίαν τινα ἐπιγραφὴν ἐκ Μαντινείας, ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ προηγουμένη ἀνακοινώσεις διήρκεσαν ἐπὶ πολὺν χρόνον, ἀνέβαλε τὴν ἀνακοίνωσιν αὐτοῦ διὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Ἐξεδόθησαν τὸ τρίτον τεύχος τοῦ δεκάτου ἐβδόμου τόμου τῶν Ἀνακοινώσεων τοῦ Γερμανικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου καὶ τὸ τεύχος τοῦ Σεπτεμβρίου—Νοεμβρίου 1892 (ἦτοι τοῦ δεκάτου ἔκτου ἔτους) τοῦ Δελτίου Ἑλληνικῆς Ἀλληλογραφίας τοῦ συντασσομένου ὑπὸ τῆς ἐναυθα Γαλλικῆς Σχολῆς. Ἐκ τῶν ἐν τῷ τεύχει τοῦ γερμανικοῦ περιοδικοῦ ἀρχαιολογικῶν πραγματειῶν (γεωμετρικὰ ἀγγεῖα ἐξ Ἀθηνῶν, μελέται περὶ τῶν ἀναγλύφων τοῦ Ἀσκληπιοῦ, περὶ τῶν Μουσῶν τοῦ Πραξιτέλους, περὶ τοῦ οἰκῆματος τοῦ Ἀμφικτύωνος ἐν τῷ Κεραμεικῷ κτλ.), ἀναφέρονται ἰδίᾳ τὴν περὶ τῶν διαφόρων ἐν Ἀθήναις Ὠδείων μελέτην τοῦ κ. Δαίρπελδ. Τὸ συμπέρασμα τοῦ κ. Δαίρπελδ εἶναι ὅτι τρία Ὠδεῖα ὑπῆρξαν ἐν Ἀθήναις: τὸ παλαιὸν τοῦ Περικλέους παρὰ τὸ Διονυσιακὸν θέατρον, ὅπερ κατεστράφη κατὰ τὸ 86 π. Χ., τὸ ὀλίγα ἔτι βραδύτερον ἐν τῇ Ἀγορᾷ ὑπὸ Ἀγρίππα κτισθὲν καὶ τὸ ἐτι σωζόμενον τοῦ Ἡρώδου. Ἐν δὲ τῷ τεύχει τοῦ γαλλικοῦ Δελτίου ὑπάρχουσι καὶ ἄλλαι μὲν πραγματεῖαι (περὶ γαλκῶν τινων ἀρχαίων τοῦ Πτόμου, ψηφίσματα τῶν Ἀθηναίων τῶν ἐν Δῆλῳ, περὶ τῆς παρὰ τῆς Σμύρνης μονῆς τῶν Λέμβων, ἐπιγραφὰ τῆς μικρᾶς Ἀσίας κτλ.) καὶ δὴ περὶ τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Διὸς Μειλιχίου ἐν Ἀθήναις ὑπὸ Σ. Ρεῖνάχ. Περὶ τῶν ἤδη κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος ὑπὸ τοῦ Fauvel ἐν Ἀμπελοκήποις γενομένων εὐρημάτων, ὅπου νομίζει ὁ Ρεῖνάχ ὅτι πρέπει νὰ ζητηθῇ ἴσως τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἱερόν, ὠμίλησεν ἤδη ἐν τῇ δημοσίᾳ συνεδρίασει τοῦ ἐν Ἀθήναις Γερμανικοῦ Ἰνστιτούτου ὁ κ. Βόλτερς (ἴδ. Ἑστίαν 20 Δεκεμβρίου 1892

σ. 400). Σημειωτέον ὅτι ἀφορμὴν εἰς τὴν ἔρευναν ταύτην ἔδωκεν ὄρος παλαιὸς ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Κουμανοῦδῃ ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ἐκδοθείς οὕτω: «Ἡερὸν Διὸς μιλχιόης Ἀθηναίας». Ἀντὶ τοῦ προφανῶς ἐσφαλμένου ἀπὸ ὑποθέσει ὁ κ. Ρεῖνάχ ὅτι πρέπει νὰ γραφῇ καὶ ἡ καὶ τῆς ἐν ὑποσημείωσει δὲ ἀναφέρει τὴν διόρθωσιν τοῦ Kirchhoff εἰς Γῆς, ἀλλὰ τὴν διόρθωσιν εἶχεν ἤδη κάμῃ ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἐπιγραφῆς διὰ μικρᾶς σημειώσεως τοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι ὁ κ. Δ. Σεμιτέλος.

ΜΙΚΡΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΤΕΛΟΥΜΕΝΟΙ

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΑΡΑΜΥΘΙΟΥ

Ὅλοι οἱ ἀναγνώσται τῆς Ἑστίας γνωρίζουν βεβαίως παραμύθια τὰ ὅποια κατὰ τὴν παιδικὴν των ἡλικίαν ἤκουσαν, πολλοὶ δὲ καὶ τὸρα ἀκόμη ἴσως ἔχουν τὴν εὐτυχίαν ν' ἀκούουν τοιαῦτα κατὰ τὰς γειμερινὰς νύκτας ἀπὸ στόματος γράϊας μάμμης ἢ τροφῶ. Ἐκ τούτων ἄς ἐκλέξῃ ὁ καθείς τὸ καλλίτερον, τὸ ὀλιγώτερον κοινόν, καὶ ἄς τὸ γράψῃ διατηρῶν ὅσον δύναται τὴν ἀφέλειαν τῆς διηγήσεως.

Τὰ χειρόγραφα πρέπει νὰ ληρθῶσιν ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἑστίας μέχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου, θὰ κριθῶσι δὲ ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως καὶ θὰ δοθῇ εἰς τὸ πρωτεῖον ἀμοιβὴ δραχμῶν 25. Θὰ δημοσιευθῶσι δὲ καὶ τοῦτο καὶ τὰ σχετικῶς καλλίτερα εἰς τὴν Ἑστίαν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΤΖΩΝ ΛΕΜΟΑΝ

Ὅταν ὁ Ἄνδερσεν μετέβῃ εἰς Παρισίους, ἐφαίνετο τόσον εὐχαριστημένος ἐκεῖ, ὥστε ὁ φιλόσοφος Βίκτωρ Κουζὲν τὸν ἠρώτησε μίαν ἡμέραν: — Δὲν μένετε διαρκῶς ἐδῶ; Ἄφου ἡ ζωὴ εἶνε τόσον πληκτικὴ εἰς τὴν πατρίδα σας; Καὶ ὁ Δανὸς μυθογράφος στεναζῶν ἀπεκρίθη: — Καὶ μήπως ἀγαπᾷ κανεὶς ὀλιγώτερον τὴν μητέρα του ἢ τὴν τύχην νὰ εἶνε ἄσχημη;

— Τὸ φῶς τῆς Σελήνης ἔχει θερμότητα, ἀλλ' εἶνε τόσον μικρὰ αὕτη ὥστε δὲν τὴν αἰσθανόμεθα. Κατὰ τὰς γενομένας ἐπιστημονικὰς παρατηρήσεις εὐρέθη ὅτι ἡ Σελήνη θερμαίνει τόσον ὅσον μίᾳ λαμπρᾷ εἰς ἀπόστασιν 10 μέτρων.

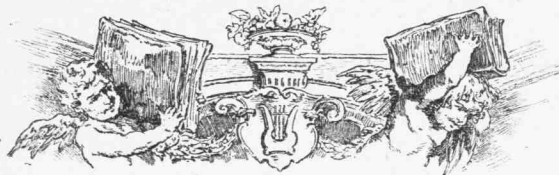
— Ὅλοι αἱ σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ τοῦ κόσμου ἐνούμεναι ἀποτελοῦν μῆκος ἐνὸς ἑκατομμυρίου χιλιόμετρων. Ἐκ τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν πρώτη ἔρχεται ἡ Γερμανία ἔχουσα 69 χιλιάδας χιλιόμετρα, δευτέρα ἡ Γαλλία 63, ἡ Ἀγγλία 59, ἡ Ρωσία 50.

— Τὰ δάση τῆς Γερμανίας καλύπτουσι τὸ ἕν τέταρτον τοῦ ὅλου αὐτῆς ἐδάφους.

— Εἰς τὸν Βαυῶνον Ρότσχιλδ παρουσιάσθη μίαν ἡμέραν μικρὸς τραπέζιτης καὶ τοῦ εἶπεν:—Εἶγα δανείσῃ εἰς τὸν κόμητα X. 10,000 φιορίνια καὶ αὐτὸς ἔφυγε γρηθὲς εἰς Κωνσταντινούπολιν. Κάμμιαν ὁμολογίαν τοῦ χρέους του δὲν ἔγω εἰς χεῖρας· τί νὰ κάμω;—Νὰ τοῦ γράψῃς νὰ σοῦ ἐμβάσῃ τὰς 100,000 φιορίνια τοῦ σοῦ χρεωστέι.—Μὰ δὲν εἶνε 100,000 εἶνε μόνον 10,000.—Αὐτὸ θὰ σοῦ ἀποκριθῇ ἴσα ἴσα ὁ κόμης καὶ θὰ ἔγῃς τὴν ὁμολογίαν τοῦ σοῦ χρειάζεται.

— Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας Φίλιππος Β' κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν γενεθλίων τῆς ἔστειλεν εἰς τὴν τρίτην σύζυγόν του Ἄνναν τὴν Αὐστριακὴν ἐντὸς χρυσοῦ πινακίου ἰταλικὴν σαλάταν μετὰ τῆς ἐξῆς ἐπιστολῆς: « Ἀγαπητῆ μου. Σοῦ στέλλω ὀλίγην σαλάταν, ἣ ὅποια πιστεύω ὅτι θὰ σοῦ φανῇ νοστιμιωτάτη. Τὴν ἔκαμα ὁ ἴδιος διὰ νὰ σ' εὐχαριστήσω. Καθὼς βλέπω ἐπιθίδω εἰς ὅλα, καὶ εἰς τὴν μαγειρικὴν ἀκόμη ». Ἡ περὶ φημος αὐτῆ σαλάτα—ἀληθῶς βασιλικὴ—ἀπετελεῖτο . . . ἐκ πολυτίμων λίθων. Τὰ χρυσακίκα ἦσαν σμαράγδια, τὸ ἔλαιον τοπάτζια, τὸ ὄζος βουβίνα, τὸ ἄλας ἀδάμαντες καὶ μαργαρίται. Καὶ ἡ ἀξία αὐτῆς 16 χιλιάδες δουκάτα!

— Τί ἦσαν οἱ μισθοὶ τῶν καθηγητῶν ἄλλοτε! Ὁ Καλβίνος ὡς καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἐν Στρασβούργῳ εἶχεν ἐτήσιον μισθὸν κατὰ τὸ 1538—41 φιορίνια 80, ἦτοι 240 σημεριναὶς χαρτίνας δραχμάς, καὶ ὀλίγον οἶνον!

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά.

Τὰ γυμνασιακά ἔργα τοῦ Στεφάνου Μαλαρμέ, τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Σχολῆς τῶν συμβολιστῶν ποιητῶν, ἐξεδόθησαν πρό τινας ἐν Παρισίοις εἰς ἓνα τόμον, ἐπιγραφόμενον *Στίχοι καὶ Πεζὰ* γενόμενον δὲ τὸ ἀντικείμενον τῶν μᾶλλον ἀντιθέτων κρίσεων.

— Ἐγνωσθῆ ἐσχάτως ἐν Λονδίῳ ἡ διαθήκη τοῦ λόρδου Τέννyson. Ὁ αὐλικὸς ποιητῆς ἀφίνει περιουσίαν ἀνερχομένην εἰς 57,000 λίρας στερλίνας, ἧτοι τὴν ἀξίαν τῶν δύο μεγαλοπρεπῶν αὐτοῦ οἰκημάτων τὰ ὅποια εἶχεν ἀνεγείρει ἐν Aldworth καὶ ἐν Farringford. Τὴν ἐπικρασίαν τῶν κτημάτων τούτων κληροδοτεῖ εἰς τὴν χήραν Αἰμιλίαν Τέννyson, τὴν ἰδιοκτησίαν δὲ αὐτῶν εἰς τὸν υἱὸν του Ἄλλαμ, κληρονομοῦντα ἐπίσης καὶ τὰ χειρόγραφα ὡς καὶ τὰ δικαίωμα ἐπὶ τῶν φιλολογικῶν ἔργων τοῦ πατρὸς του.

— Διήρσεσε καὶ πάλιν τοὺς γάλλους κριτικούς ἡ ἀπὸ τῆς σκηνῆς παρισίου θεάτρου διδασκαλία τοῦ συμβολικοῦ δράματος τοῦ Ψεν, τοῦ ἐπιγραφόμενου *Ἡ Θαλασσινὴ*. Τὰς μᾶλλον ἀντιθέτους κρίσεις ἐξήνεγκαν κατὰ τὸ σύνθημα ὁ Σαρσάλ εἰς τὸν Χρόνον καὶ ὁ Λεμαίτρ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῶν Συζητήσεων.

Ἐπιστημονικά.

Ἐκτὸς τοῦ δουκὸς Καρόλου-Θεοδώρου τῆς Βαυαρίας, ὁ ὅποιος ὡς γνωστὸν εἶνε ὀφθαλμολόγος διακεκριμένος, καὶ ἄλλο μέλος τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, ὁ πρίγκιψ Λουδοβίκος-Φερδινάνδος εἶνε ἰατρός καὶ συγγραφεύς. Ἡ Ἰατρικὴ Ἐπιθεώρησις τοῦ Μονάχου ἀναφέρει μετ' ἔγκωμιον ἐν τῶν τελευταίων του ἔργων περὶ τῆς πλευριτίδος καὶ τῆς θεραπείας πραγματευόμενον.

— Ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου ἀνεγνωσθῆ ἡ ἐκθεσις τῆς ἀγωνοδίκου ἐπιτροπείας τοῦ Συμβολικοῦ ἰατρικοῦ διαγωνίσματος ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ κ.

Χωματιανοῦ. Ἐκ τῶν τριῶν ὑποβληθέντων ἔργων ἀξίον τῆς χιλοδράχμου ἐνθαρρύνσεως ἐκρίθη τὸ περὶ ἐπιδημικῆς ἐγκεφαλονοτωϊαίας ἐν Ἑλλάδι μνηγγίτιδος τοῦ ὑπιάτρου κ. Κωνσταντίνου Σάββα.

Θεατρικά.

Γνωστὸς Γάλλος ἀσιδὸς, ὁ ὑψίφωνος τοῦ Κωμικοῦ Μελοδράματος Talazac ἀπέθανεν ἐν Σατοῦ τεσσαρακοντούτης. Ὁ Talazac κατὰ τὰ τελευταῖα αὐτοῦ δέκα ἔτη ἐδημιούργησε πλῆθος ῥόλων σπουδαιότατων, τὴν Λακμέ, τὴν Μανών, τὸν Roi d' Ys κτλ. ἀλλὰ πρὸ δύο ἔτων εἶχεν ἐγκαταλείψῃ τὴν σκηνήν, πάσχων ἐκ τῆς νόσου, ἧτις τὸν ὠδήγησεν εἰς τὸν τάφον.

— Ἀπὸ τοῦ Θεάτρου Γυμνασίου ἐδιδάχθη τελευταῖον ἐν Παρισίοις νέον ὄραμα τῶν Παύλου Αλέκισ καὶ Ὁσκάρ Μέtenier, ἐπιγραφόμενον *Κάρολος Δεμαϊγὸν* ἐξῆχθεν δ' ἐκ τοῦ ὁμώνυμου μυθιστορήματος τῶν Γκονκούρ. Ἡ σκηνακὴ διασκευῆ τοῦ ἔργου κρίνεται μετριωτάτη, καταστρέφουσα καὶ τὴν ἀξίαν τὴν ὅποιαν ἔχει ὡς μυθιστόρημα.

ΕΝΤΕΥΚΤΗΡΙΟΝ

ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

[Οἱ ἀναγνώσται τῆς **Ἑστίας** δύνανται ν' ἀπευθύνωσιν οἰαςδήποτε ἐρωτήσεις, καθὼς καὶ ν' ἀπαντήσωσιν εἰς ἀπευθυνθείσας τοιαύτας, διατελοῦντες οὕτω εἰς πνευματικὴν ἐπικοινωνίαν παντοιοτρόπως ὠφέλιμον εἰς αὐτοὺς].

(1) Εἰς φίλος μου ἀρεσκόμενος εἰς τὰ μαθηματικά μου ἔλεγε προχθὲς ὅτι ἡμπορεῖ νὰ μοῦ ἀποδείξῃ μαθηματικῶς, τί νομίζετε:—ὅτι $2=3!!!$ Ἐπειδὴ δ' ἐγὼ φυσικὰ ἐδυσπίστου, ἔλαβη μολυβδοκόνδυλον καὶ χαρτίον καὶ ἐξετέλεσε τὰς ἐξῆς πράξεις, ἄς ἀντιγράψω πιστῶς:

$$4-10=-6$$

$$9-15=-6$$

Ἦτοι: $4-10=9-15$.

Ἐὰν δὲ προσθέσωμεν εἰς ἀμφοτέρω τὰ μέρη τῆς ἰσότητος ἴσῃν ποσότητα $+\frac{25}{4}$ θὰ ἔχωμεν:

$$4-10+\frac{25}{4}=9-15+\frac{25}{4}$$

Ἄλλ' ὁ ἀριθμὸς $4-10+\frac{25}{4}$ εἶνε τὸ τετράγωνον τοῦ $2-\frac{5}{2}$ καὶ ὁ ἀριθμὸς $9-15+\frac{25}{4}$ τὸ τετράγωνον τοῦ $3-\frac{5}{2}$

ἴσόντες λοιπὸν τὰς τετραγωνικὰς ρίζας εἰς τὴν ἀνωτέρω ἰσότητα, ἔχωμεν

$$2-\frac{5}{2}=3-\frac{5}{2}$$

καὶ ἂν ἀφαιρέσωμεν τὸ $-\frac{5}{2}$ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν

μένει $2=3!!!$ Πῶς ἐφθασεν εἰς τὸ ἐξαχόμενον αὐτὸ δὲν ἐννοῶ. Ἐκαμε κανὲν λάθος ἢ σκοπίμως μὲ παρεπλήρησε;

Ἐὰν ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν τῆς Ἑστίας κανεὶς δυνατώτερος μου εἰς τὰ μαθηματικά μ' ἐφώτιζε, θὰ τῷ ὄφειλον μυρίας χάριτας. Ἐπὶ τέλους 2 δὲν εἶνε ἴσον μὲ τὸ 3 καὶ ἄς τὸ ἀποδεικνῆ ὁ φίλος μου.

Τ. Φ.

(2) Μία κόρη 18—20 ἐτῶν ἡμπορεῖ νὰ ἔγῃ ἰδικὰ τῆς ἐπισκεπτῆρια:

Ἑλλη.

(3) Κἄπου εἶχον ἀναγνώσῃ μίαν φορὰν ποίημα, τοῦ ὁποίου ἐπιγραφή ἦτο Ὁ Φάλης καὶ ὁ πρῶτος στίχος

Μονάχος ὁ φάλης πηγαίνει γνωρὰ.

Δὲν ἐνθυμοῦμαι ὅμως τὸν ποιητὴν οὔτε τὴν συνέχειαν τῶν στίχων. Θὰ ἐδίδο εὐχαρίστως ἐν καλὸν βιβλίον εἰς ἐκεῖνον ὁ ὅποιος θὰ ἡμπορούσε νὰ μὲ βοηθήσῃ.

Φιλανθρωπότης.